

paa at afhjælpe Arbejdsløsheden ved at fremskynde de Arbejder, som det offentlige lader udføre. Jeg er ganske enig i den Betragtning, som ogsaa flere andre ærede Medlemmer have gjort sig til Talsmand for. Jeg vil derfor gerne slutte mig til den Tanke, at de Arbejder, som Staten skal have paabegyndt, fremskyndes saa stærkt som muligt, thi det er utvivlsomt rigtigt, at den Hjælp, som ydes herigenem, er langt anderledes heldig end den, som ydes gennem Tilskud fra den ene eller den anden Kasse.

Dernæst sagde den højtærede Minister en Ting til, som jeg i alt væsentligt er enig i, nemlig den, at det i første Instans maa være de paagældende Kommuner, som tage Affære med Hensyn til at yde disse Understøttelser og give Tilskud til disse Kasser. Det forekommer mig at være aldeles utvivlsomt, uden at jeg dog i nogen Maade skal udtale mig imod, at man ogsaa fra Statens Side under ekstraordinære Forhold skulde være villig til at yde en ekstraordinær Hjælp.

Den højtærede Minister udtalte, at den socialistiske Stat sikkert ikke vil faa al Nød til at høre op. Det tænker jeg heller ikke, men det, som velordnede Samfundsforhold skulde gennemføre, var, at al uforskyldt Nød maatte ophøre. Det kan efter mit Skøn ikke nægtes — og netop derfor mener jeg, at dette Spørgsmaal har Krav paa stor Alvor og Opmærksomhed — at Forholdet i dette Øjeblik er, har været igennem Aarene og rimeligvis ogsaa i de kommende Aar vil blive det, at der er megen uforskyldt Nød trindt omkring i de arbejdende Kredse i vort Samfund. Om det skyldes den ene eller den anden Oprindelse, kan det være overordentlig vanskeligt og indviklet at afgøre, men at det er et Faktum, man maa regne med, en trist Kendsgerning, og at man i et humant Samfund i videst mulig Udstrækning maa bidrage til at faa det ændret, forekommer det mig, der ikke kan være nogen som helst Tvivl om. Jeg skal med disse Ord anbefale det foreliggende Forslag til hurtig Fremme.

N. C. Jensen: Jeg er ganske enig med den højtærede Indenrigsminister saavel som med den ærede Ordfører for Flerparten i, at det er lidet formaalstjenligt under denne Sags Behandling at drøfte Spørgsmaalet om, hvorvidt den fremtidige socialistiske Stat er i Stand til at løse saadanne Spørgsmaal som dem, vi her staa overfor. Hvad det i Øjeblikket drejer sig

om, er, saa vidt jeg kan se, i første Linie at skaffe Hjælp overfor den Nød, der er til Stede paa Grund af Arbejdsløsheden. Denne Nød afhjælpes saavist ikke ved, at man drøfter Fremtidsmuligheder, Fremtidsspørgsmaal, enten de ligge mer eller mindre i den teoretiske eller i den praktiske Verden.

Jeg er tillige fuldt ud enig i de Udtalelser, der fremkom om, at den Del af de arbejdsløse, som ikke mere have Krav paa Understøttelse fra Arbejdsløshedskasserne, fordi den fastsatte Tid dertil er gaaet, er dem, man i første Linie maa tage Sigte paa. Thi det nytter jo ikke overfor dette Spørgsmaal at drøfte Teorier, det nytter kun her at skaffe den nødvendige Hjælp og skaffe den paa en saadant Maade, at vi ikke skulle se Mennesker, der gerne ville arbejde, gaa og lide Nød i dette Land. Det tror jeg ikke, der er nogen i vort Land eller i noget Samfundslag, der ønsker, det kan jeg ikke tænke mig. Vi maa tillige være klare over, at naar vi skulle til at behandle dette Spørgsmaal, gælder det om at tage lidt videre Sigte end til Dagen i Morgen, thi det er ganske givet, at Arbejdsløsheden ikke ophører med denne Vinter. Jeg er overbevist om, at Arbejdsløshedperioden vil strække sig ikke alene over dette Aar, men over næste og næste igen. Derfor forekommer det mig, at naar denne Sag drøftes i Udvalget, maa Drøftelsen være af den Karakter, at man ser sig om efter Midler til at løse dette Spørgsmaal i Retning af at skaffe Arbejde til alle, der kunne arbejde, og saaledes, at det bliver muligt for enhver, der vil, at fortjene det nødvendige til Livets Ophold. Det forekommer mig, at vi i dette Land maaske staa langt anderledes rustede end i forskellige andre Lande, hvor Arbejdsløsheden og Nøden er lige saa stor og maaske større. Vi have vedtaget Love om Statsarbejder, der stille en umaadelig stor Kapital til Raadighed, og det gælder kun om at faa disse Arbejder satte i Gang. Jeg havde tænkt mig i Fjor, at det vilde være lykkedes allerede til denne Vinter at faa et saadant Arbejde som Dobbeltsporet over Fyn sat i fuld Gang, men saa vidt jeg ved, er der ikke noget Arbejde af nævneværdig Betydning med Hensyn til Anlægget af Dobbeltsporet, der kan tænkes at komme i Gang i den nærmeste Fremtid. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man ikke har kunnet sætte noget mere Pres paa, thi at Arbejdsløsheden vilde komme i Vinter, har ikke noget Menneske i dette Land, der vilde se